

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajah, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pešti prejema ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto	gl. 6—
pol leta	3—
četrt leta	1-50
Posamične številke stanejo 6 kr.	

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gl. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Ninski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu delia Caserna in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravnistvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadoj. — Urednik sprejemlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.
Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravnistvo.

Oglasi in poslanice
se računajo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.
Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakeletno 1 gl. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petit-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

»»» Bog in narod! «««

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

V Gorici, dne 14. suša.

Novi ministerski predsednik, grof Thun se je baje v zadnjem času, kakor piše „Neue freie Presse“, pogovarjal o sedanjem položaju z mnogoterimi veljavnimi osebami, in iz teh pogovorov bi se dalo, ako bi bilo to resnično, posneti njegov program. Grof Thun ne namerava na sedanji ustavi prav nič spremeniti in tudi obstoječih določb glede na postopanje v državni zbornici nič popoprčiti. Ako bi se s časoma pokazala potreba razširiti delokrog deželnih zborov, se baje ne bo temu branil, ali vsa zadeva bi morala ostati v okviru sedanje ustave. Nasproti obstrukciji, ako se pojavi, hoče tako postopati: kakor prčno obstrukcionisti motili redno delovanje državnega zbora, zaključni grof Thun zasedanje ter skliče državni zbor se le čez kaka dva meseca, in ako se potem v zasedanju spet pokaže obstrukcija, bi zopet zaključil državni zbor, tretjič pa bi ga razpustil. Ako bi nove volitve zopet privedle obstrukcijski življenju v državni zbornici, pa bi grof Thun podal ostavko. No, to je jako neverjetno, da bi grof Thun na tak neumestni način trafil čas in s tem bi pač ne kazal nikake energije proti obstrukciji temveč nasprotno.

Grof Thun je poznan za jako energičnega moža in pričakovati je, da udusi obstrukcijo do čela. Na kak način se bo dalo to storiti, pokaže naslednje zasedanje. In obstrukcija mora odpraviti, ako se hoče sam obdržati. Ona ima namen motiti državni zbor se naprej, prirejatai skandale itd., torej ali jo grof Thun oslabi tako, da more državni zbor redno zborovati ali pa se jej uda. Poslednjega menda ne stori, temveč bo skušal z ostrimi določbami, odpraviti jo. Dalje pravi „N. Fr. Presse“, da je vstopil Bärenreither v ministerstvo pod treni pogoji, naureč, da se nič ne spremeni na sedanji ustavi, da se nasproti Nemcem ne ukrene nič takega, kar bi škodovalo njihovim narodnim interesom, ter da imajo liberalni nemški veleposestniki tudi za naprej prosto roko nasproti vladi. Da bi vlada kaj ukrenila proti narodnim interesom Nemcev, no, na to niti misliti ni, in da imajo nemški veleposestniki prosto roko nasproti vladi, je umevno. Vezati se gotovo

niso dali grofu Thunu, če prav so dovolili Bärenreitherju vstop v ministerstvo, in ta je dobil od grofa Thuna gotovo garancije takega značaja, da nemški veleposestniki sploh ne bodo imeli prilike pritoževati se v nikakem oziru. — Sicer pa se bavijo s tem programom iz „Neue Fr. Presse“ vsi listi, ki pa soglasno dostavljajo, da je stara židinja napisala zopet enkrat čenče, katerim ni dosti verjeti. Pravega programa si pa tudi grof Thun ne more ustvariti. Politiško življenje se menjava od dne do dne in zato bo moral grof Thun računati vedno s položajem ter si po istem hipno urediti vsaki krat svoje postopanje, da ne razpade spet državni zbor. Vse reči so pa tako zamotane, da ni mogoče povedati, kako se razvijajo; o tem podučni nas se le nastopno zasedanje.

Nasproti Bärenreitherju so stopili stajerski veleposestniki, ker se jim za malo zdi, da ni bil kedo izmed njih poklican v ministerstvo. Attems in Sturgkh sčujeta prav tako proti Bärenreitherju, kakor sta svoje čase proti Gleispachnu. — Vstop dr. Kaizla v ministerstvo se tolmači med Čehi različno. Pravi, da so se s tem Čehi prodali vladi. Stališče Kaizlovo pa so pojasnjevali nekateri češki poslanci na velikem shodu v Novem mestu pri Pragi tako, da ni vstopil dr. Kaizl v ministerstvo samo radi tega, da bo minister, temveč da se mu je gotovo dalo garancij, vsled katerih se ne bo vladalo proti Čehom. Povrh tega pa je dobil dr. Kaizl finančni portfelj in na tem svojem mestu, jednem najvažnejših, bo mogel Čehom veliko koristiti. Mladočeška stranka pa ob jednom izjavlja, da nima vezanih rok nasproti vladi ter da bo vedela vedno varovati češki narod v vsakem oziru. Glede na predsedstvo zahleva levica, da naj odstopi z vsemi dose-danjimi svojimi člani, zlasti pa naj odstopita Abrahamowicz in Kramar. Prvi se je že prostovoljno umaknil, kar se pa tiče Kramarja, izjavljajo Čehi, da ne stopi nikak drugi češki poslanec v predsedstvo, ako ne bo on izvolsjen. Omenja se, da se utegnejo pri točki o predsedstvu ozirati tudi na Slovansko kršč. skupino. — Kot bodoči zbornični predsednik se imenuje dr. Fuchs.

Poleg nagodbe z Ogersko bo v nastop-

nem zasedanju jedna glavnih točk jezikovno vprašanje. Namerala se ustanoviti poseben osek za zakon o jezikovnem vprašanju, kateremu bi se odlajali v pretros in rešitev vsi predlogi in vse vloge v tej zadevi. Dr. pl. Hochenburger, ki ima v svoji nemški narodni stranki velik ugled, predloži neki načrt o jezikovnem zakonu, in nekateri listi pravijo, da bi se morale pridružiti temu predlogu tudi opozicijske stranke, ako se ima res končno po zakonu rešiti jezikovno vprašanje. Naše stališče v jezikovnem vprašanju je tako, da se povsem strinjamo s tem, naj se isto določi s posebnim zakonom. To bi tudi nam Slovincem kaj koristilo, ali če se to vprašanje reši brez zakona, nimamo mi od tega nikakega haska in v tem slučaju veče nas samo simpatija do Čehov, da želimo ugodne rešitve jezikovnih naredeb. — Če se bo torej nemška narodna stranka vsled tega držala mirno, ostanejo potem v obstrukciji le še Schönereiner in pa socijalni demokratje. Tudi dr. Patta izmed krščanskih socijalistov predloži načrt o jezikovnem vprašanju. Desnica trdi, da je tesno združena ter pripravljena redno delovati, nasproti temu pa se iz opozicijskih strank čujejo glasovi, kateri pričajo, da razni nemški duhovci se niso pomirjeni, Wolf, Schönerer in drugi se rogovilijo tako, da rednega postopovanja v državni zbornici ni povsem pričakovati. Ministerskega predsednika čaka pač težka naloga, napraviti mir med strankami tako različnega mišljenja. Ali se mu to posreči, tega pa ne more nihče povedati.

Slovinci in mednarodni promet.

(Izvirni dopis iz Aleksandrije).

Pripomba.

Članki „Slovinci in mednarodni promet“, ki jih je objavila „Soča“ tekom prvih dveh in pol mesecev tekočega leta, niso znanstveni, obseg jim je le murica enostranskih praktičnih svetov. „Goriška tiskarna“ A. Gabršček jih izda v posebni knjižici. Nočem jih popravljati, zurradistični zamer naj jim ostane, če imajo najti rodovitnih tal, jih najdejo tudi v tej obliki.

Namen tem člankom je jasen. Vsak olikani Slovence, ki zna prostodušno misliti, uvidi, da je glavni vzrok naše narodne in gospodarske nemoči naša gospodarska odvisnost od tujece. Nemcev in Lahov. Misel gospodarske organizacije je zrela, osobito na Slovenskem. Povsod vidimo veselo pojave in marljivo gibanje na tej poti, ki ima privedi naš narod iz tisoč-

dirajoča skozi mrežo, jo je zadostno osvetljevala, da jo je tribun mogel ogledati.

Kakor njegovi tovariši, je bil tudi to veslar na pol nag; majhen predprijatelj mu je pokrival samo bedra ter kaza! gole ude, vredne kiparskega dletva.

Arij, kakor vsak Rimljan, se je klanjal fizični moči. Najprihujnejši njegov prizor so bile borbe borilcev v cirku. Zaslišavši od nekega modrijana mnenje, da je moč odvisna od števila, kakor tudi od kakovosti mišic, in da vršitev težavnih telesnih vaj zahteva poleg moči tudi gotovo mero inteligencije, je odslej pri vsaki priložnosti hotel najti potrjila te trditve; da, ona je postala priljubljen predmet njegovih študij.

Redko kedaj pa ga je to opazovanje zadovoljilo tako, kakor v tem slučaju.

Topljaljaje veslo se je mladenič s polovico telesa sklonil naprej; izvleksi ga nase je gibal nazaj, a svoboda in gibčnost tega gibanja je bila tako velika, da je tribun iz početka sodil, da ne opravlja veslnno svojega dela, toda pregledavši pozornejše, s kako močjo se je veslo uprlo ob val, kako drzno in krepko je obviselo nad njenim površjem, se je prepričal, da ta gibčnost je bila samo slika teorije, kateri se je on klanjal.

Arij si je do podrobna ogledal vso veslarjevo postavu, — ničesar ji ni bilo moči

letnega mučenistva. Zdi se mi vendar, da se dela včasih odvoč jednostransko, da se pozabi pri tem na nekoje glavne točke, ki se pozneje bridko maščujejo ter izjavljajo marsiktero dobro voljo rodoljubnih, človekoljubno čutečih sre. Obrnem stvar tako-le: Mi smo Avstrijci — a avstrijske trgovine v strogem pomenu jaz ne poznam, kajti trgovina je dandanes povsod mednarodna, svetovna. Pri ustanovitvi raznih kmečkih ali pa obrtnih pridobitnih združ se le proro pozablja na ta fakt. Opozoriti, resno opozoriti na to stran, je jedini namen mojih člankov. Vse gospodarske in obrtne težnje naj se tudi pri nas postavijo na jedno zdravo in pravo stališče mednarodnega svetovnega prometa. Dokler se to ne zgodi, ostanejo vsa naša nastojanja, naj bojo še tako odkritosrčna, le jednostranska, jako dvomljive vrednosti.

Jaz nisem strokovnjak, ne v narodnem gospodarstvu ne v mednarodni trgovini, temveč popolnoma priprost opazovalec. V teh strokah sploh ni priznavati strokovnjaštva. Tisoč in tisoč strokovnjakov ponuja dandanes stoterih sredstev križem sveta, da ozdravijo in papirju sušice gospodarsko slabih slojev. Res, sušica je kronična bolezen, ki se ne da od danes do jutri ozdraviti — le potrpiamo: „Geduld bringt Rosen auf den Sarg“. Je že tako, živo srebro gospodarskega življenja z milijoni in milijoni razlik se ne da ugnati v kozji rog stalnih paragrafov, suhih sistemov. Gospodarsko vprašanje je vprašanje živih bitij, slika vedno spreminljajočega se življenja, slika svetovnega okeana, na kojem se pri jasnem nebu vpenjajo valovi zaradi (vremenskih) sprememb v daljnih, daljnih morjih. Val tišči val. — Socijalna veda in zdravilstvo ste sestri, kajti varati vsakega, kdor v nju preveč zaupa. Izmed 1000 zdravil, ki jih vseučilišna stolica izvrstni preglašuje, jih 999 le „medvedom“ pomaga, kajti ljudi pušajo na cedilo. Če bi življenska telesna moč sama ne ozdravljala boleznih, ki so sploh ozdravljive, bi nas zdravnik svet gotovo že de zadnjega potolkel, in prav bi imel. Ravno isto bi se zgodilo i s strokovnjaki na socijalnem polju, če bi si gospodarsko slabiji ne bi bil že znal med tem vsaj nekoliko sam pomagati. In zdravilo! Kogar deset svetovnih zdravniških celebritet ni moglo ozdraviti, ozdravil je po najbolj primitivnih sredstvih dostikrat lajk, priprosti kmečki župnik — Kneipp. Evo nas sredi zagonetke, ki nam jih podaja „strogo znanstvo“, patentovana „večna“, „nespremenljiva“, „resničar“ glede socijalne vede in zdravilstva.

Pustim bridko resnico, lotim se praktičnih vprašanj. Jaz sem skeptik, iz vse gospodarske in socijalne moke ne bo kruha, ki bi bil dosti prida. To je že podedovani greh vsch, kar lazi ter sklepa pod solnce. Izčedimo tedaj vse problematično, negotovo, a zastavimo vendar roke pri tem, kar nam ostaja praktičnega, izvršljivega, z eno besedo prakse nam treba, pustimo teorijo. Pri Slovincih naj bi se praktična vprašanja le praktičnim, a ne znanstvenim putem reševala. Priprosti smrtnik, ki je ustanovil v svoji občini gospodarsko, pridobitno, obrtno i t. d. združgo, ne da bi ga oblazilo znanstvo, naj več velja med nami kot deset znanstvenih teoretikov. Šah med nami socijalni demokraciji in drugim teorijam! Kdor je zalosten, ne hodi med žalostne, kdor je gospodarsko slab, ne hodi med isto slabe „socijce“. Zalost se z žalostjo ne ozdravlja — vsaj dandanes ne.

očitati; ta mladenič je bil vreden, da nastopi v cirku.

Zanimaje se zanj čimdalje bolj, se je trudil videti sužnja v lice, — profil je bil nežen ter je kazal vsledni tip; soditi po njem je moral imeti največ dvajset let.

„Primaruba! ta fantin mi je čimdalje bolj všeč. Moram poizvedeti o njem kaj podrobnejšega“, rece tribun sam sebi.

Uprav v tem hipu se tudi veslar obruce na njegovo stran.

„Ha! torej je to žid, in še tako mlad!“

Suženj, videč da ga tribun opazuje, je ves zarudel, toda uprav v tem hipu se oglasi batina hortatorjeva. Strepelal je, se odvrnil ter potopil veslo, toda v tem hipu z manjšo močjo. Čez nekaj hipov pogleda znovič Arija in — nerazumljivo! — na njegovem licu zapazi prijazen smeh.

O tem času je galeja, preplavavši Me-sinski rokav, krenila proti vshodu.

Vsakokraj, kadar je tribun zasedel svoj stol, obračale so se njegove oči neprestano na številko 60.

„Ta dečko ima posebno moč, gibčnost in razum. Žid — to vendar ni barbar. Moram o njem poizvedeti kaj več“.

(Dalje pride).

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE.
Poslov. Podravski.

TRETJA KNJIGA.

Kvint Arij.

(Dalje).

Na prvih dveh so veslarji sedeli, na poslednji, najvišji, pa stali; ti so imeli daljša vesla. Visela so na premičnih, gibčnih jermenih, kar je dokaj olajšalo njihovo enakomerno gibanje, od zgoraj so bila vesla zahita s svincem ter so štrlela skozi okrogle predore, narejene na straneh broda. Nad glavami veslarjev so bile železne mreže, skozi katere je prodirala svetloba.

Težavno je bilo življenje teh ljudi!

Dan za dnevom, trdovratno molčeči, so sedeli vsak na svoji klopi; ob času dela niso niti mogli videti obliča tovarišev; kratki trenutki oddiha so bili posvečeni spanju in jedi. Nisi tam čul njihovega glesu, in čemu tudi govoriti tam, kjer se občutki morejo izražati jedino le z vzdihljeji ali s stokom?

Njih življenje je, kakor podzemeljski vrelec, teklo v temi in skrivališču — ali mar priplava kedaj na široki božji svet? Že so izgubili nparje.

Za veslarje so jemali navadno vojaške jetnike, ki so se odlikovali z močjo in vstrajnostjo v boju. Na teh klopah je poleg Britanca sedel Skrt, za njim Grk — tam barbarji raz obrezja meočkih moč urij, črnolasi Hiberiji, modrooki, orjaški Cimbrj.

To enakomerno, avtomatično delo ni moglo zanimati niti tako topih možgan. Ko so s takšno občudovanja vredno složnostjo v gibanju potapljali in dvigali vesla, so blodile njih duše po rojstnih krajih; pred njihovimi očmi so se premikale neprestano jedne in iste, a vedno drage, čimdalje ljubše slike.

Tribun, radujoč se nad gibčnostjo veslarjev, se niti najmanje ni brigal za njihovo usodo.

V onih časih, predno je sladek nauk Kristusov presnil srea ljudij, suženj ni bil človek; nihče celo ni mislil, da bi mogel trpeti.

Arij je bil po svoji naravi fiziognomist, radovedno je ogledoval tako različne človeške tipe, proučeval značaj njih narodnosti, in ko je tako blodil po teh obrazih, se je njegov pogled najpogosteje obračal k jed-nemu. Veslar je bil zaznamovan s številko 60.

Tem obsojencem ni bilo dovoljeno imeti imena; stopivši za vse žive dni na galejo, so postali številka klopi, h kateri so bili prikovani.

Številka 60 se je nahajala v tretji najvišji vrsti na levi strani ladje. Svetloba, pro-

Preveč časa se pri nas potratiti z vprašanjem tovarniških delavcev, kojih pri nas ni dosti. A kar jih je, so večinoma mednarodni, nemurji i t. d. Slovenski narod je skoro jedino le kmečki narod radi dogodkov tekem dolgih 1200 let, in ostal je to še dandanes. Med našo ljudsko maso, med kmeti, naj se osredotočijo za zdaj naši napori. Kmečka masa je dandanes velikan, ki nema rok ni nog, da bi si pomagal in se obrnil — ki hoče, da grize, a nema zob. Tu je naša domena, tu so polna tla za one, ki imajo voljo vstvarjati, da pomagajo, kajti nedostaje še vsega. Učimo kmete ponajprej varljivosti, družimo jih, vstvarjamo zatem gospodarske, pridobitne, izvozne, obrtne zadruga — enfin dajmo velikanski, pošasti noge, roke, žobe, da izhodi, da grize, da napreduje. Med Slovenci tu ne gre za metodo, kakršno koli, vsak po svojem naj skuša vstvarjati. «Kneippi» tu po navadi več opravijo, ko vseučilišni profesorji.

Pri kmetih je glavno vprašanje, kako in kje naj prodaja, to je v gospodarskih, pridobitnih in izvoznih zadrugah — vprašanje: kje naj kupuje, stoji še le v drugi postranski vrsti (konsumne prodajalnice itd.). Pri tovarniških delavcih, uradnikih itd. stopijo zopet konsumne prodajalnice v prvo vrsto, kajti njih delo se plačuje direktno v donarju. Drugih točk strogo delavskega vprašanja se ne dotikam.

DOPISI.

Iz Dornberga. — Dasi imamo «Vipavsko železnico» še vedno na papirju, vendar so že rodoljubni veljaki v Šempasu in njegovi okolici začeli misliti na neposredno zvezo svojih občin s tem prevažnim občilom. Te njih misli si sprejela tudi li, cenj. «Soča», v svoje predale. Z zanimivostjo smo jih čitali in že takrat smo nameravali, da bi bilo prav, da bi tudi mi povedali svoje mnenje, da se bistrjo pojmi, ker najbolje je, da merodajni činitelji slišijo vse glasove, ker potem lažje potrebno ukrenejo v občo korist in srečo.

Dopisniki so se že izrazili, kod naj bi se gradila željena cesta, katera bi služila v zvezo z «Vipavsko železnico» in potem dalje s Trstom Šempasem, njih sosedom in naravno tudi vsem prebivalcem trnovskega gozda.

Naše skromno mnenje je, da naj bi bila ta nova cesta najkrajša zveza z železniško progo, ali bolje z najbližjo njeno postajo. Ker je pa že določeno, da bo glavna postaja «Vipavske železnice» na levem bregu reke Vipave, ne daleč od župništa v Dornbergu, je naravno in vsakemu umljivo, da bi se morala graditi željena cesta jedino le iz Šempasa v Dornberg h glavnemu kolodvoru toliko pričakovane železnice. Vsak nepristranski in razsodni človek se gotovo izreče za cestno črto Šempas-Dornberg.

Pripoznamo, da so vmes marsiktere ovire, ki pa nas ne smejo strašiti, ako je ta črta najpotrebnejša, najkrajša in največjega pomena. Da bi se pa ne mislilo, da nas k tej trditvi vodijo pristranski pomisleki ali le lastna korist, navedemo tudi razloge, kateri bodo podpirali in dokazali, da bo naše mnenje pravo.

Marsikdo poreče, da bo treba za to cestno črto napraviti most čez Vipavo na bodoči dornberški kolodvor, kar bi pa stalo nekaj tisočakov. Ne, mosta ni potreba. Gradila naj bi se cesta iz Šempasa — mimo Visokega — čez Rafutišče do Zalošča ali bolje do železnega mosta v Zalošek. Od mosta do našega pokopališča je dobrih deset korakov, od grobišča do kolodvora pa bo vlada gradila tudi le par metrov dolgo, lepo in široko cesto, katera je že napravljena na papirju železniškega načrta.

Za to črto nas navdušuje tudi dejstvo, da je v nevarnosti cesta, katera pelje iz Dornberga v Rihenberg na levem vipavinem bregu, da je ne pogoltno pri dornberškem mlinu Vipava v svoje valove. Okrajni cestni odbor v Gorici je žrtvoval že par tisočakov samo za branove na tem mestu in vsako leto je treba večjega ali manjšega popraviljanja. Da se to nevarnost jedenkrat za vselej odpravi, bode morda treba čisto preložiti na desni breg Vipave in podaljšati prej omenjeno željeno progo Šempas — železni zalogi most po sedanjih občinskih polti skozi Zalošče in Saksid mimo Pekla na rihenberško cesto pri Steskah. Ta del ceste bi šel po solnčni ravni in bi osrečil zapuščene Zaloščane in Saksidovce. Tudi v obrtnem oziru bi bila ta črta precejšnega pomena. Mnogo bi koristila mlinu, žagi in kovačiji v Peklu. Vipava pa bi ji nikjer ne mogla škodovati. Za to podaljšano progo bi se gotovo izrekli tudi Rihenberžani in Kraševci.

Ta črta bi toraj bila najkrajša, najprapravnija in najkoristnejša zveza Šempasa, sosednjih podčevenskih občin in trnovskega gozda sploh z vipavsko železnico, oziroma z glavnim njenim kolodvorom v Dornbergu, z osrednjo vipavsko dolino, z braniško dolino, z golim Krasom in z velikim trgovskim Trstom. Ta nova cestna proga bi pospeševala promet,

kupčijo in obrtnijo vseh prebivalcev vipavske doline, trnovskega gozda in sivega Krasa, — sploh kratko rečeno, ta črta bi bila v občo korist in srečo.

S Srpenice. — Te dni sem bil po opravkih v Tolminu. Opoldne stopim v neko gostilno, da se okrepčam. Tu najdem pri stranski mizi večjo družbo, kjer se je govorilo razno. Kar začne nekdo, bil je menda Kobaridec, pripovedovati sledeče: «V nedeljo 6. t. m. sem bil na Srpenici. Gredeč mimo neke hiše zagledam tam komisijo, obstoječo iz župana in dveh podžupanov, nalagajoč hišnemu gospodarju, kako sme popraviti hišo in kako je ne sme. Zelo sem se začudil spoznavši v komisiji vse tri ude za Nesrpeničane in sicer so bili eden iz Trnovega, eden iz Kobarida in eden še celo Lah, po vrhu trd Lah. Odšel sem z glavo majaje».

Na to pripomnim jaz, izdaviš se za Zagarja, da imajo Srpeničani župana pravega domačina, katerega pa ni doma. On ostaja namreč skoraj po celo leto na tujem pri kupčiji, a prihaja redno vsako poletje domov, kjer biva pa le po dva meseca. Oni trije udje komisije so bili pa le podžupani, ki so sicer res tuji, a ker je že precej časa, odkar se so preselili na Srpenico, jih nekoji Srpeničani smatrajo za prave domačine. Čast prvega podžupana bi bili sicer izročili rajše komu drugemu, a nihče drugi ni hotel postati županov «pantofel», kakor ta.

Eden iz družbe: «Pri nas pa ne maramo tudi takih tujcev v starešinstvo, še manje pa za podžupane!»

Jaz, boječ se, da bi me ne spoznali: «Pri nas tudi ne?» To sovaščauom v presodek!

Srpeničan.

Iz Kanala. — Nedeljo, 27. februarja, je priredilo tukajšnje sadjarsko in vinarsko društvo poučljiv shod. Kmalu po blagoslovu se je zbralo mnogo občinstva v tukajšnjih šolskih prostorih. Prostorna šolska soba je bila mahoma polna občinstva, med katerim je bila č. duhovščina, kakor tudi učitelstvo v obilnom številu zastopano. Zborovanje odpravi g. predsednik M. Zega. Govoril je o lepem napredku društva. Akoravno je društvo še mlado, je vendar že toliko uplivalo, da se je ustanovilo precej sličnih društev. Namen društva je med drugim tudi to, da se prideljuje take pridelke, katere pridejo tuji sami iskati. A treba z združenimi močmi na to delovati. Tako se bode še le blagostanje povrnilo v našo deželo.

Velika napaka je tudi ta, da se goji premnogo vrst. Potemtakem nam razstave nič ne opomorejo, kajti, ko se oglasijo kupci, pa sadja ni. Društvo je tudi kupilo zemljišče v namen, da bi se pravilno sadjarstvo, kakor tudi vinarstvo pospeševalo v deželi. Na to je govoril g. Klavžar o živinoreji. Tudi pri tej, naglaševal je g. govornik, dogajajo se hude napake. Že to je velika napaka in nemarnost, da se seno prodaja. Glede plemenskih bikov n. pr., so se drugod kar silili, med tem, ko se pri nas ni nikdo oglašil. To je kriva le nemarnost, brezbriznost in staro kopito. Za vzgled bodi nam Tolminsko.

Letos je storila c. kr. kmetijska družba še korak naprej. Oddajajo se namreč tudi čistokrvne junice in to: za polovično ceno. Priporočta se pa «belansko pleme, posebno pa, ako se misli na ustanovitev mlekarnice. — O zavarovanji goveje živine je govoril preč. g. Šmid iz Marjinega Celja. Ozgibal je tudi nespametno razvado, da se oboleli živini mesto izkušnega živinodarstva pokliče kakega mazača. — Sploh je v jako temeljitem govoru pojasnjeval namen tega prekoristnega zavarovanja. — Navdušeno pozivlja nadalje, naj si duhovnik in učitelj podasta roki in vzajemno delujeta v blagor ljudstva. Na to je g. predsednik s primernim govorom zaključil zborovanje. Da niso padle besede gg. govornikov na nerodovita tla, se je videlo iz tega, da jih je še mnogo pristopilo društvu kot udje z letnim doneskom ene krone ter, da so se v velikem številu oglašili za zavarovalnico kakor tudi za mlekarnico.

Iz Avč pri Kanalu. — Čas je, da se tudi iz naše podgorske, prijazne vasi oglašimo. V to me je posebno napotil poučljiv shod, kateri je 6. t. m. tu priredilo sadjarsko in vinarsko društvo kanalsko, radi česar se imamo posebno zahvaliti neutrudno marljivemu predsedniku g. M. Zegi, kakor tudi gg. govornikom E. Klavžarju in preč. g. Šmidu iz Marjinega Celja za njih trud in požrtvovalnost,

Po blagoslovu so se zbrali ukazeljni može domače, kakor tudi sosednjih občin Levpe in Ročinja v tukajšnji šolski sobi. Gosp. predsednik odpravi omenjeni shod z iskrenim, jedrnatim govorom, s katerim je pojasnjeval namen društva ter sploh primerjal sedanje kmetijsko stanje z nekdanjim. Na to je dal besedo g. E. Klavžarju, ki je bil nalašč zato odposlan od c. k. kmetijske družbe. Govoril je o sadjarstvu, vinarstvu kakor tudi o živinoreji. Gospod govornik nam je omenjal mnogo napak, ki se pri tem dogajajo ter nam navel raznih sredstev, kako temu pripomoči. Glede sadjarstva je med drugim tudi to velika napaka, da se goji premnogo vrst, mesto, da bi n. pr. le jedno, a tisto plemenito. Nadalje imajo seveda prekupei največji dobiček, mesto da bi sami prodajali naravnost na odjemnike. Vinarstvo bilo bi tudi lahko na mnogo boljši stopinji. Staroslavnega «civilina» n. pr. kateri je daleč okrog slovel, skoro ni več. — Glede na živinorejo se je priporočalo «belansko» pleme kakor najboljšo za naše kraje. — Primerjal se je sploh naš kmetijski stan z onim v drugih deželah, med katerimi se mora v prvi vrsti pristevati južna Tirolska ter savinjska dolina vzglednim ne gledč na Hoiansko, kjer se je povspelo kmetijstvo na najvišjo stopinjo.

Mnogo zanimanja je pa vzbudilo, ko je preč. g. Šmid govoril o mlekarnici, čmur so vsi zborovalci pritrjevali. Vse je bilo za to navdušeno. — Izvolil se je tudi osnovni odbor za osnovev kmetijske zadruge, kateri ima nadaljno poskrbeti. — Naglašuje sedanje politično ter socialno stanje v deželi, kakor tudi izvan nje, je povdarjal moč sloge sploh, posebej pa še med prvimi prijatelji ljudstva, t. j. med duhovščino in učitelstvom.

Krasnim kakor tudi prepričevalnim besedam je sledilo burno odobravanje. Saj besede prihajajoče iz srca, morajo tudi seči v srce. Avčani ohranijo preč. gospoda gotovo v najboljšem spominu.

Uvažuj zlatno geslo, ki se blišči na čelni strani «Dom in sveta» t. j.: «Kdor noče koristiti, naj vsaj ne škodi», končujem ta skromni dopis z iskreno željo, da bi zlati nauki ne bili «bob ob steno» temveč, da bi tudi obrodili stoteran sad, kajti zrno do zrna pogača, kamen do kamena palača. Bog in narod!

Domače in razne novice.

Osebnosti. — C. kr. sodni pristav v Tolminu g. Anton Laneve je imenovan svetovalec v tajnikom pri okrožnem sodišču v Gorici. — V Tolminu je uredoval slovenski; radovedni smo, ali bo v Gorici kolikor možno obdrževal slov. uradovanje.

Sodni pristav g. Josip Fon v Podgradu pride k okrajni sodnji v Gorici. Enako g. svetnik Ivar Okretič ter c. kr. avskulant g. Henrik Lasič. — Te spremembe bodo le blagodejno uplivalo na razmere pri gorški preturi!

Okrajna sodnja v Gorici. — Kakošne razmere vladajo pri tej sodnji, je pač znano našim čitateljem. Dasi je velika večina prebivalstva slovenska, vendar je imel eden svetovalec toli drzno čelo, da je odklonil zahtevo slovenskega zapisknika s skrajno žaljivo in krivično utemeljitvijo, češ: «essendo la lingua del foro italiana». Da ne bi kdo dvomil e resničnosti te gorostasne drznosti Slovenem skrajno nasprotnega sodnika, povemo, da se je to zgodilo dne 18. februarja v pravli g. Ivana Tomšiča proti g. Ivanu Lokarju pod štev. 8744. Toda proti dejstvu, da se drzne sodnik v Gorici govoričiti o «lingua del foro italiana», moramo Slovenci najostreje protestovati in zahtevati, da se takoj odstranijo taki zalilci slovenskega naroda, med katerim živijo! — Dokler se to ne zgodi, naj nikdo ne govoričti o miru v deželi! Takó nečuvno se Slovenci ne bodo dali psovati in zaničevati v domači hiši od nikogar, toliko manj od sodnika, ki je za to nastavljen, da pravico varuje. Sodnik pa, ki takó postopa z narodom, kateremu je postavljen za varstvo pravice in zakona, ni sposoben za službo med nami! — Točko v tej reči!

V obče pa se ponavljajo proti okrajni sodnji od vseh strani in dan na dan neverjetne pritožbe. Ko je odšel prejšnji voditelj, se je mislilo, da bo kaj bolje. Toda bolj nego kjerkoli drugod se je tu uresničil rek: Es kommt selten was besseres nach! In v resnici smo pod novim voditeljem veliko na slabšem nego pod prejšnjim, pritožb je mnogo več in ostrejših, da moramo kar pomilovati stranke, ki imajo pri tej sodnji kaj opraviti. Skoro vsi sodniki so strašno imenitni, visoki, nedotakljivi, ponosno pokonec glavo noseči gospodje, ki dajejo strankam občutili oblastnost svoje službe. Oni nič ne mislijo na to, da so sodniki radi ljudstva tukaj in ne narobe. O kakej dobrohotni postrežljivosti tu ni več govora. Bivši voditelj

je bil vsaj v tem oziru postrežljiv, blag mož. Zdaj pa so gospodje kar nepristopni; stranke morajo potrpežljivo čakati, kdaj se gospodom sodnikom milostno poljubi, da jih pokličejo! Ako se komu mudi, ako bi kdo rad kako pojasnilo, itd., tedaj bo zaman trkal, k večjemu dobi iz sohe odgovor, da si ga zapomni za vse žive dni. — Stranke so klicane vse za 9. uro jutraj; ali gospodov sodnikov takrat se ni v uradu. Gorje pa, ako je sodnik že navzoč, stranke pa še ni, tedaj je kontumacija gotova. Navzoče stranke pa morajo ponižno čakati po več ur, dokler niso poklicane. A dogaja se, da g. sodnik je lačen takoj, ko zazvoni polдне pri sv. Antonu, in takrat kar zbeži iz urada, stranke pa gledajo za njim z odprtimi ustmi. Takó so zapravile cel dan brez uspeha! Komu so podobni taki odnosi?

V narodnostnem oziru je pod vsako kritiko. Tu uradujejo sodniki, nevešti slovenskega jezika! Zapisknike narekujejo laški! Kakó? Ali jih narekujejo prav? Kdo to vé? Stranke ne vedó, kaj je sodnik narekoval, zategadel tudi ne morejo ugovarjati zapisniku! Zapisniku pa, proti kateremu stranka ni ugovarjala, se polaga popolna vera. Druga instanca sodi le na podlagi takih zapisnikov. — Evo, kakó važna reč so zapisniki. Zategadel svetujemo našim ljudem, naj ne pripoznajo nijednega zapisnika, ki ni pisan v slovenskem jeziku.

Čujemo sicer, da se bližajo neke spremembe v osebju pri tej sodnji. Zares, skrajni je že čas, ker potrpežljivost Slovencev je povsem pri kraju! Upamo, da više oblasti ukrenejo, kar so slovenskemu narodu dolžne! — Saj imamo drugih bojev v deželi dovolj, čemu to večno hujskanje se v — sodnih dvoranah!

«Slovenski Narod» je napisal v četrtek na naše skromne vrstice ta-le odgovor:

«Soča» je z nami nezadovoljna; vendar pa nam milostno dopušča, da se smemo poslužiti svobode ter imeti v marsičem drugače mnenje, kot ga imajo njeni gospodje redaktorji. In te svobode se v polni meri poslužimo in tudi v bodoče se je hočemo posluževati in pisati to ali ono, kar ne bode ugajalo dr. Pavlici in drugim goriskim gospodom. Neodvisen je naš list ter sme brez nevarnosti zastopati svoja mnenja in svoja načela, mej koje spada tudi načelo, da sprava nima namena, nas poklerikaliti nekako tako, kakor je na primeru sprava na Goriskem poklerikalila vse gorisko Slovenstvo. V tem pogledu se torej s «Sočo» nikdar ne bomo zjediniili; tu obstajajo bistvene razlike, in kakor od klerikalnega «Slovenca» hvale ne pričakujemo, tako je nismo, in je tudi v prihodnje ne bomo iskali pri «Soči». Kaj ta list sodi o naših pisavi v teku zadnjih dveh mesecev, to je za nas čisto brez pomena, in čeraz «Soča» se tako obsoja, ostanemo pri hladni svoji krvi ravno tako, kakor smo hladni tedaj, če nas napada katoliško; malega semenišča. To je naš odgovor. — Naj ima veljavo jedenkrat za vselej!»

Ta odgovor smo sprejeli na nanje. Ako se pa «S. N.» takó ubogo malo briga za to, kaj piše «Soča», tedaj se bolje, bomo toliko lože včasih še svobodneje pisali o razmerah na Kranjskem, brez strahu pred cepcem iz uredništva «S. N.», kakoršnega smo žal vajeni vselej, kedar padejo obmejni listi pri neki ljubljanski gospodi v nemilost. — Samo bojimo se, da je «Slov. Narod» narobe še veliko preobčutljiv, ko ni mogel prenesti niti one skromne «Sočine» opombice, da nam je kar zaprl vrata pred nosom, dvignivši sebe na silno visoki stolec, raz kateri k večjemu pomilovalno gleda na nas brezpomembne «Sočane». Gospoda se pač «čuti», samo da ne vemo «za kaj!»

Da se pa «Slov. Narod» ne briga ne le za «Sočo», marveč za vse slovenstvo na Goriskem, je dokazal prav s tem odgovorom, ki dokazuje piramidarno nevednost o razmerah na Goriskem. Ako «Slov. Narod» govori danes o dr. Pavlici (puslite vsaj «mrtvo» v miru!), o «poklerikaliju» na Goriskem ter o «katoliškem glasilu goriskega malega semenišča», tedaj ga moramo goriski Slovenci le pomilovaje izključiti iz vrste resnih listov, vrednih, da jih sploh še vzamemo v roke. Da ni častljive stare firme, bi «S. N.» danes na Goriskem nikdo več ne čital. Kakor se zdi, hoče «S. N.» zares doseči tudi še ta zadnji vspeh, da na Goriskem sploh ne bo imel več nijednega čitatelja. Potem porečemo tudi mi: «Kaj «S. N.» piše in sodi... to je za nas čisto brez pomena...» Toliko v prvo in v zadnje, ker časi so prenesni, da bi se lasali z gospodo za «S. N.» Goriski Slovenci smo tudi prišli že takó daleč, da se zanašamo izključno le na svoje moči. (Za silno važni «Šolski dom» ni došlo od bratov Kranjcev niti vinarja med 10.000 gld.!! —), torej ne vidimo radi niti prepira z rodnimi brati...

Podpirajte narodno obrt! — V Gorici imamo samo jednega brivskega mojstra, ki je Slovenec, in ta je pred kratkim semkaj došli g. Anton Puceč, ki ima svojo brivnico na Travniku poleg Paternolljeve prodajalnice. Brivnica je prav ukusno urejena tako, da more g. Puceč ustreči p. n. občinstvu v polni meri. Goriski Slovenci so zahtevali brivca — Slovenca, sedaj pa čujemo, da ne zahajajo v njegovo brivnico tako, kakor zaslužijo. Za to kličemo prizadetim: Kdor zaničuje se

sam, podlaga je ptujčevi peti! — (Sicer pa ne moremo verjeti, da bi se nahajal v Gorici le eden narodnjak, bi bi ne podpiral tega novega obrtnika! — Ali se morda varamo? — Prosimo — dokazovi!)

Dva Solkanca pred sodiščem. — Danes ob 9. naprej je razprava proti 19-letni mladeničici Janezu Komelu in Janezu Srebrnič iz Solkana radi „dogovorjenega“ pretepa na Gorici v Krombergu 17. jan. Sodni dvor.: predsed. Okretič, prisodniki Kubačević, Dell' Ara, Covacic; zapisnikar Grinjar. Drž. pravd. Jeglič. Zagovornik doktor Tuma. — Laska obtožnica; zeli se, da je človek čital „Corriere“ ali „Sentiaello“ in ne obtožnice. — Poročilo prihodnjice.

C. kr. poštno in brzojavno ravnanstvo za Trst, Primorje in Kranjsko nam je poslalo nastopni razglas. Razpisuje se mesto poštnega odpravnika pri novo ustanovljenem c. kr. poštnem uradu v Kozani proti pogodbi in kavčiji 200 gld., letna plača 150 gld.; uradni pavšal 40 gld. in letni pavšal 150 gld. za vzdržavo na dan edukratne pešne zveze s poštnim uradom v Kojskem. Prošnje v teku starih lednov na poštno in brzojavno vodstvo v Trstu.

Iz Loma nad Kanalom. — Dne 9. t. m. ob 3. in pol. popoldne, nam je zelo pretresel čute mrtvaski zvon, ko smo ga zaslišali tužno zapeti. Vsak občan je bil hudo prizadet, vsled prežalostne novice, katero so zvonovi naznanjali, da je tukajšnji naš jako priljubljeni in blagi prečastiti gospod župnik Anton Pipan svojo blago dušo v miru v Gospodu izdihnil. Pokojni g. župnik je bil rojen v Skrbini dne 9. decembra 1812. ter posevečen dne 3. februarja 1867. Naj v miru počiva!

Trtorejel pozor! — Čas za naročbo modre golice (bakrenega vitrijola) pri tukajšnjem c. kr. kmet. društvu je do 30. marca. Do zdaj se je še primeroma malo kmetovalcev naročilo na to prepotrebno zdravilo proti trtni strupeni rosi in vse kaže, da nekatera županstva niso zadostno razglasila dolžnege vabila. Ker se po dolotenem roku ne sprejme nobena naročba več, pozivljamo kmetovalce, naj se požurijo z naročili, da ne bodo morali pozneje za veliko dražji denar kupovati nezanesljivega blaga ali pustiti svoje trte v nemar, da jih požge pogubna peronospora.

Listnica uredništva. — Gosp. Franu Bogalaju, učitelju na Livku: Potrjujemo vam, da dopisa z Livka v št. 19 našega lista niste vi pisali. — Gg. dopisnikom „Iz Vrtože“ in „Iz Ponikev“ — prihodnjice.

Radodarni doneski.

Za „Slogine“ zavode:

Prislo je po položnicah društva „Slog“: Po shodu v Avcah zložila vesela družba 5 gld. (Doposlala gospica Ana Pavšič, učiteljica). — Ignacij Valentincič, župnik na St. Viški Gori, poslal 3 gld. kot dar in 50 kr. za udmino. — Učitelj Anton Leban iz Komna doposlal 19 gld. 30 kr., in sicer gld. 7:50 za udmino, (katero so vplačali gg.: Josip Kovčič, Anton Leban, Karol Bunc, Gabrijel Gaspari, Karol Čibej, France Kovčič, Josip Svava (88), Fr. Čotič, Josip Svava (80), Miros. Kroupa, Josip Kovčič, župan v Komnu, Alojzij Šonc, Srečko Stres in Leop. Stubelj) ter gld. 11:80 kot radodaren donesek (kateri so darovali gg.: Anton Leban 2 gld., Josip Svava (88) gld. 1:50, Gabrijel Gaspari 1 gld., dekan Lukežič 1 gld., Karol Bunc 50 kr., Karol Čibej 50 kr., France Kovčič 50 kr., Franc Čotič 50 kr., Miros. Kroupa 50 kr., Alojzij Šonc 50 kr., Srečko Stres 50 kr., Anton Svava (61) 50 kr., Peter Čemel 50 kr., Josip Forčič 50 kr., Leopold Stubelj 50 kr., Adolf Zorzi 50 kr. in Anton Ravbar 30 kr.) Hvala neutrudnemu gospodu nabiralcu, kateri hodi v izgled drugim poverjenikom!

Prejelo upravnistvo: 1 gld. zbrala vesela družba v županovi gostilni v Solkanu. Društveni denarničar je prejel: Ferdo Vatolo nabral v Prinečevi gostilni 1 gld., k temu dodal Anton Jeretič 20 kr.

Za „Solski dom“:

Ukljub italijanskemu izzivajočemu pelju v gostilni Mischou v St. Petru zbrala Franc Baskin in Martelane gld. 1:07; pri Mervicu 1 gld. in v gostilni Agarini 20 kr.

Društvene vesti.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici. — V zadnji „Soči“ se je poročalo, kolik je bil promet meseca februarija, ni pa bilo povedano, koliko je bilo skupnega prometa celo dobo poslovanja. Vsega prometa je imela zadruga do 1. marca kr. 211933:89.

Hranilni vlog je prejela kr. 77898:32, izplačala pa kr. 19266, tako, da ima samo še hranilni vlog kr. 58632:32, v tem ko je izposojenega denarja kr. 78495:38; vrhu hranilni vlog so tudi vsi vplačani deleži obrestonosno naloženi. Prošnje za predjem ali posojilo se vedno viksajo, hranilne vloge se pa ne večajo, dasiravno je zadruga z neomejenim jamstvom, tako da so hranilne vloge veliko bolj gotove, nego pri vsih drugih gorških denarnih zavodih. Da se zamore prošnjam zadostiti ter stem skrbeti za razvoj zadruga, je naloga vseh slovenskih rodoljubov, posebno pa onih, kateri nosijo denar v neslovenske zavode, da jo podpirajo z hranilnimi vlogami, katere jim

ista obrestuje po 4 1/2 %, to je za 1/2 % več nego vsak drug zavod.

Vabilo na zabavni večer s petjem, deklamacijo, tmburanjem in tombolo, koji priredi ženska podružnica sv. Cirila in Metoda za Ajdovščino in okolice v nedeljo 20. t. m. v prid „Solskemu domu“ v Gorici, v dvorani Šturskega pevskega društva v Šturji. Začetek ob 7 1/2 uri zvečer. Vstop dovoljen le onim, ki vkupijo najmanj jedno kartelo za tombolo po 10 kr. Sedež 20 kr. Ker je čisti dohodek namenjen v toli plemenito svrhu, se radodarnosti ne stajljajo meje. K prav obilni udeležbi vabi Odbor.

Opozarja se slavno občinstvo, da se hode vršila veselca v dvorani pevskega društva v Šturji, ne v prostorih društva „Edinost“ v Ajdovščini, katero je dvorano odreklo. (Pač žalostno! U r e d n.)

Razgled po svetu.

13. marca 1848. — Dne 13. t. m. je preteklo peldeset let, odkar je vzbruhnila na Dunaji revolucija, ki je nam dala končno konstitucionalno ustavo. Vrelo je že poprej po celi Evropi in dočim so drugodi odpravljali stare srednjeveške ustave, je bilo v Avstriji še mirno. Kar se je začelo tudi tu gibati. Avstrijski narodi se bili nezadovoljni z zastarelo vlado in dvignili so se. Na Dunaji je tekla kri. Ljudstvo, na čelu visokoočeli, se je branilo proti brezobzirnemu postopanju vojakov, bile so se prave bitke in v tej borbi za boljše čase je padlo 113 oseb. Proti revoluciji so se udeležili tudi Slovani, hrepeneci po zboljšanju svojega položaja, a koliko so dosegli, kaže nam sedanjost. Le malo, malo pravice je nam do sedaj še dala nova ustava in še za to, kako smo se morali boriti. Kdaj pa pridemo do popolne ravnopravnosti? — Tega velepotencebnega dne so se v nedeljo spominjali po vseh večjih mestih, zlasti na Dunaji, v Gradcu in v Trstu, kjer so se vršili shodi in prirejale ovacije žrtvam ustave iz leta 1848.

Berhter Bismark, sin železnega kancelarja, se je prikazal zopet na površje. Listi poročajo, da stopi v diplomatsko službo ter da dobi kako važnejše konsulsko mesto v Evropi. Ta dogodke se smatra za spravo med Berlinom in Friedrichsruhe, bivališčem starega Bismarka.

Henrik Ibsen, slavni pisatelj, znan križem sveta, bo slavil dne 20. t. m. svojo sedemdesetletnico. Vsa Skandinavija se pripravlja, da počasti na primeren način svojega velikana prvaka. Najodličnejši norveški, švedski in danski pesniki ter pisatelji so priredili v ta nam poseben slavnostni spis. Uvodni članek pa spiše sam kralj Oskar II, ki je tudi pesnik.

Prški princ Jurij bo vendarle izvoljen guvernerjem na Kretli. Govori se, da misli Rusija prepustiti Francozom in Angležem pravico, da naslavijo princa za guvernerja tudi proti volji Turčije.

Amerikanske zjedinjene države in Španka. — Odkar se je razlelela ladja „Maine“, se je razmerje med Španko in Zjedinenimi državami poostroilo. Senat zjedinenih držav je dovolil 50 milijonov dolarjev v ojne namene. Kakor se kaže, utegne priti do vojne.

Razgled po slovenskem svetu.

Dijaški dobrotnik. — Pred kratkim umrla častni kakonik tržaškega kapitelja, preč. gosp. Jakob Starina. Je volil svoto 9500 gld. z večletnimi obrestmi za napravo 5 dijaških ustanov za gimnazijce. Te ustanove ima pravico oddajati kuzozkofskijski ordinarijat ljubljanski.

Kakó govoré, kadar nas potrebujejo. Zopet so našli listino iz leta 1848. tiskano v „vladarski tiskarnici“, s katero obeta vlada Istrijancem vsestranski napredek na gospodarskem polju od prišli, ko so se začeli Benečani obračati od Avstrije, ter skušali zvaliti na svojo stran Istrijance. Ta listina jih sviri pred Benečani, katere imenuje sleparje. „Ali ne dajte se tem sleparom ostepiti; sladka beseda na jeziku, pa kačji strup u serdeu“. Priporočuje na dolgo, da jih ni treba skrbeti, če se pretrga vsaka zveza z Benečani, ker domači trgovini bo to le v prid. V tej listini se jim obeta vse to, kar bi tudi v resnici bila morala vlada storiti za primorske Slovence. In če bi se bilo to zgodilo, kaka evetoča pokrajina bi bilo to celo Primorje!

„Edinost“ primaša vsebino te listine v celoti. Najvažnejši odstavke pa se glasi: „Kaj se več? Dežela, ktera vas vabi k pr. družjenju nije vašega jezika, kajti tam se le govori talijanski ali laski, vas pa je največ del slovenske ali ilirske besede; ako hi se vi Italijanom u roke dali, bi vam leti prišli in bi vam u školah in pisarnicah ali kancelijah vse italijanski napravili; poglejte le samo svoje primorje, vse blo je nekđaj, pred ko so si Benečani Istrijo osvojili slovensko. Clo drugači pa je vse to pri Avstri; Naš premili Cesar nam je obljubil, kaj se vsakoga ljudstva jezik ima varvati, zato prihodni nebote več talijanski odgovorovi in odpiskovi u pisarnicah dobivali, ampak le u svojem jeziku. U učionicah so se že dozđaj vaši otroci posebno slovenski učili, de po takom potler znajo, kar in zakaj se učijo, de znajo kakšo knjigo brati, kakšo pismo ali

kar je takoga potrebno zapisati. U našem cesarstvu je čez 17 milion Slavjanov, to je ljudi ki naš jezik govori in ki se za svoj jezik branijo, u Italij njih nije clo nič; kdo bi se tam za vaš jezik potegnil?”

In kaj se je zgodilo? Kje so tiste sole na Primorskem, katere ste nam obljubovali, kje so tisti uradi, ki rešujejo naše reči nepristranski v našem jeziku, kje je tista gospodarska samostalnost, o kateri ste v ti listini toliko razpravljali? Nič in zopet nič. Pač, storilo se je nekaj. Italijani, so vzrasli za naše gospodarje. Ti nas izzivajo, napadajo ob vsaki priliki, zasramujejo naše poslance po deželni zborih ter psujejo na najgrši način naše mirne ljudstvo v Primorju. Kaka razlika med letom 1848 in letom 1898! Morda pa še pride čas, da bo pisala „vladarska tiskarnica“: Vzemite, ako bi treba orožje v roke za svoj lasten prid ali hasek in za svojega miloga cesarja, in se pripravite spodili sovražnika od istrijanske zemlje.

V obrambo ustanovnih pravil slovenskega naroda se je oglašil v kranjskem deželni zboru poslanec Ribar ter stavil poseben predlog, kako ima vlada čuvati slovenske manjšine izven Kranjske. Iz njegovega lepega govora posnemamo le nekaj in sicer to:

Obupni vzkliki done k nam iz sosednjih dežela. Slovence boriti se mora tam za biti ali ne biti. Po jedni strani brezobzirni Nemeč, po drugi v svojih sredstvih neizbirni Italijan pritiskata nanj z vso močjo. V tej borbi pa je osamljen. Le dobra njegova pravica in domovinska ljubezen ste mu pomočnici. Vlada, ki bi pred vsem poklicana bila, jemati ga v zaščito in braniti ga pred nasiljem, gleda samopašnemu Neronu jednako v areno, pričakuječ morda celo, da jej zadoni nasproti Slovenska poslednji vzklík: ave! morituri te salutant. Kaj čuda torej, ako obmejni Slovenci obračajo svoje oči zaupljivo k nam, pričakuječ, da jim iz središča Slovenije pride pomoč v neravnem boji. In te pomoči so tembolje potrebni, ker ravno v naših duh valovi politične strasti pluskajo tako visoko, ko še nikdar, odkar smo deželni postali ustavnega življenja.

Pojasnili je temeljito, kako se godi Slovincem izven Kranjske in Hrvatov v Istri ter sklenil:

Dolžnost naša je torej v očigled teh dejstev bila, ko se nemški živel zbira k odločnemu maskou na avstrijsko Slovans“; da sedaj, ko laski živelj kar besni proti Španecem in Hrvatov v Istri, v Trstu in na Goriskem, povzdignemo svoj glas za rodne si brate, in da vlado spomnimo njene dolžnosti. Ravno te dni je objavila „Edinost“ nekaj razglasov, katere so cesarske oblasti v letu 1848. izdale slovenskemu kot „državi in dinastiji zvesto udanemu narodu, na čegar hrabrost se je vedno zanašati“. Pol stoletja je preteklo od tedaj, in kaj smo doživeli? Onim, proti katerim so nas cesarski uradi leta 1848. klicali na pomoč, izročili so ravno ti uradi kasneje vso moč; dali so jim celo priliko tlačiti naš rod. Zvesti Slovence pa je pozabljen. Ali se res hoče na vsak način zbuditi prepričanje, da zvestoba povrača vselej s preziranjem?

Gospoda moja! V interesu države bilo bi to obžalovati; v interesu države, katera nas boče na jugu se krvavo potrebovala. Zato pa vzdigamo svoj glas, dokler se ni prepozno, in resno pozivljamo vlado, da nas stori deležne ravnopravnosti, in da nas štiti samopašno naših sosedov. Ako pozna svojo nalogo, ako res ni še s slepoto vdarjena, storila bude to. Pot, po kateri se k temu dospě, pa jej je dana. S podobnimi sredstvi, s katerimi štiti nemsko manjšino na Češkem, štiti naj manjšino — pa naj si že bodo slovenske, nemške ali laské — na Kranjskem, Štajerskem, Koroskem ali Primorskem. Le po tej poti pride se do sreče Avstrije.

Mednarodna obrtna in živezna razstava v Pragi leta 1898. — Ta razstava, katera bo trajala v Pragi od 15. do 22. maja t. l. obsega obrtnjske proizvode, vsa sredstva živeža, kakor: hrano vsake vrste, jestvine, zdravstvene in farmacevtilne proizvode, predmete sporta ter v obče iznajdbe in novosti. Odbor, ki je sestavljen iz članov mestne občine, trgovske zbornice in konsulata, se skljuje posebno na proizvajatelje deželnih posebnosti za ljudski živež, katere so v Dalmaciji tako dobro in v množini zastopane. To je prva mednarodna razstava te vrste. Čistnim članom za Dalmacijo je imenoval odbor g. Vida Morpurgo, podpredsednika trgovske zbornice v Spletu. Oglasi se imajo nastoviti na upravitelja razstave, g. Atura Gobiet v Pragi, Karlin. Kaj pa mi Gorici? Vsaj naša vina naj bodo zastopana!

Zanimivo. — Štajerski deželni zbor je dovolil „Südmarki“ podporo, čeprav to društvo za njo niti prosilo ni. Deželni odbor je kar na svojo roko djal v proračun to postavo. Tako delajo za Nemce proti Slovincem. Res, lepo!

Za slovensko vseučilišče v Ljubljani so se izjavili tudi koroski slovenski poslanci takó: „Z ozirom na resolucijo slovenskih akademikov v Gradcu od dne 1. februarja 1898. leta se podpisani poslanci na Koroskem pridružujejo sklepom in izjavi slovenskih deželnih poslancev na Štajerskem in Primorskem ter izražajo željo, naj slovenski državni po-

slanci v prvi vrsti izposlujejo veljavnost izpitol zagrebskega vseučilišča tudi za tostransko polovico, dokler nam niso zagotovljeni pogoji za ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani. V Celovcu dne 28. svečana 1898. G. Einspieler, Fr. Muri, Fr. Grafenauer“.

Rusi in Kitajci. — Rusija, Francija in Japonska se protivijo nemsko-angleškemu posojilu za Kitajsko. Rusija zahteva od Kitajske, naj ji prepusti Port-Artur pod jednaki pogoji, kakor ima Nemčija Kjao-Cau; Francija zahteva zopet za se koncesijo in Japonska hoče od Kitajske zagotovila, da jej izplača vojno odškodnino meseca maja t. l. Rusija hoče graditi tudi železnico do Port-Artura. Poročila trde, da se je Kitajska vlada ruskim zahtevam že udala. — Kitajci so v zadregi.

Ruski car je ukazal pripraviti 90 milijonov rubljev za nabavo vojnih ladij; tega velikega zneska pa ni najeti kot posojilo. Ta vest je vzbudila občno presenečenje.

Javna zahvala.

Podpisani se presrečno zahvaljujem velečenjenemu g. dr. Aleksiju Rožen, zdravniku v Gorici, za njegovo neumorno skrb, koju je imel za mene v moji dolgotrajni bolezni. Njegova požrtvovalnost in zdravniška spretnost mi je vrnila zopet zdravje, katerega nisem več pričakoval. Ker ne morem velečenjenemu gospodu zdravniku izkazati svoje hvalečnosti drugim načinom, izražam mu tem potom svojo najiskrenejšo in vesno zahvalo.

V Gorici, dne 12. marca 1898, Andrej Vodopivec, mlitničar.

Zgubljen je veliki črni pes z belimi prsi, kateri sliši na ime „Leo“. Kdor ga je našel, naj ga pripelje v evetličarsko prodajalnico Ferrant na Travniku št. 6, kjer dobi primerno nagrado. 85

Hiša z vrtom se odda v najem

v ulici Senola agraria (v Podturnu). Hiša sestoji iz starih sob in kuhinje. Več pove upravnistvo, ali pa gosp. Ivan Hausner v Gosposki ulici 9.

Svoji k svojim!

Nazanjam veleslavnemu občinstvu v Gorici in z dežele, da sem otvoril lepo urejeno

brivnico

na Travniku št. 21, zraven Paternolijevc knjigarne in loterije. Obljubuje točno in hitro postrežbo, se topla priporočam udani Anton Pucelj, brivski mojster.

68—5

Vinarsko in sadjarsko društvo za Brda

išče za svojo pivnico v Gorici spretnega

krčmarja.

Oglase do konec marca t. l. na ravnateljstvo.

Domaćini in izolani enologi imajo prednost. 80 2—2

Josip Skert

pekovski mojster
Za vojašnico št. 5 (via Caserma) v Gorici
priporoča p. n. občinstvu svojo pekarno, v kateri izdeluje vsakovrstno navadno in najfineje pecivo.

Iz prošje roke takoj se proda po nizki ceni v Loku pri Zidanem Mostu

hiša z dobro obiskovano gostilno

in z vsim v dobrem stanu se nahajočim gospodarskem poslopjem, sadnim vrtom, dobro obdelan, 2 orala njive s kozolcem, dve johi lepo edrasle hoste.

Natančneje pove lastnik Franc Kunšek v Ljubnem (Leoben) št. 8 na zgornjem Štajerskem. 78 2—2

Precejšnje število mladik Riparia Portalis

izvrstne kakovosti je na prodaj pri oskrbnistvu baronese Antonije Teuffenbach v Pevmi.

Cukerin 350 krat slajši nego sladkor, 1 komad 2 kr.
Cukerin 180 krat slajši nego sladkor, 1 komad 1 1/2 kr.
Cukerin v malih pastilah, 1 komad 1 kr. — razposilja s povzjetjem najmanj 100 S. 84 15—1 komadov P. 31 14—1

JINDŘICH VOJTĚCH, Nusle-Praha. Proprodajalcem veliki odbitek.

Razglas.

Podpisano županstvo javlja, da bode

letošnji spomladni trg

mesto 1. četrtek (7. aprila)

2. četrtek, t. j. 14. aprila t. l.

Županstvo Breginj,
12. marca 1898.

Župan:

Jož. Baloh.

88 2-1

Trgovina z jedilnim blagom

G. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kornu št. 2
priporočila to-le blago:

Stadkor — kavo — riž — mast — poper — sveče —
olje — škrob — ječmen — kavino primeso — moko
— gris — drobne in debele otrobe — turšico — zdb
— sol — moko za pitanje — kis — žveplo — cement
bakreni vitrijol itd. 3 20 10

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debelo
ter pristnega črnega in belega vina.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
41 52-9 priporočila

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na
vse kraje avstro-ogorske monarhije v sodih od 56
litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Ed. Pavlin v Gorici

v Nunskih ulicah

št. 10

nasproti gostilne
,Belega zajca'.

Usaja si priporočati pred. duhovščini in slavn.
občinstvu svojo

veliko zalogo nagrobnih vencev

vsake vrste, kakor tudi biserne; rož za cerkev,
palm, cvetkov za nove maše in poroke, voščen-
nih sveč, križne, čevlje, nogovice, rakev (truge)
vsake velikosti, zlatih črk i. t. d.

Vse po nizkih cenah!!!

Špedicijska poslovnica

Gašpar Hvalič v Gorici

30 51-7 v ulici Morelli 12

se toplo priporočila Slovincem v
Gorici in z dežele.

Goriško pivo!

(na Goriščeku II).

Podpisani priporočam svojim p. n. odjemalcem
svojo posebno dobro uležano izovzno, mareno in ule-
žano pivo najbolje kakovosti. Dobiva se v sodčkih
po 1/2, 1, 2, 3, 4, 6, 12, 24 H. kakor tudi v posebnih stekle-
nicah. Zajedno naznanjam, da sem v minulom letu
svojo pivovarno znatno zboljšal in da sem rabil za vz-
rejenje dobrega piva le najboljšo blago: Zatečki meljci
in hanaški ječmen. 6 26-7

Proseči p. n. odjemalce, da se z zaupanjem ob-
račajo name in si obilno naročajo zagotavljam, naj-
točnejšo postrežbo. Z najodličnejšim spoštovanjem:

Gustav Scholz,
pivovarski mojster.

Fr. Wanek,
pivovar.

Krojaški mojster

FRANC ČUFER

v Gorici

v ulici sv. Antona št. 1,

izdeluje

VSAKOVRSNE OBLEKE

za moške po meri, bodisi fine ali priproste.

10 52-8

Priporočila se svojim rojakom v Gorici
in na deželi, posebno pa učencem ljud-
skih in srednjih šol za obila naročila.

Hiša v Kobaridu

na prodaj! 79 2-2

Hiša št. 107 na jako lepem kraju
v Kobaridu, primerna za vsakršno
kupčijo ali obrt, z velikimi gospo-
darskimi poslopji in dvoriščem v
obsegu 341 sežnjev ter s 511 sežnji velikim
vratom, zdaj občinska last, je na prodaj.
— Ponudbe do 10. aprila županstvu Kobarid.

Pekovski mojster

JAKOB GERBEČ

v Gorici

ulica sv. Antona št. 6.

PRIPOROČA

raznovrstno navadno in najfinije pecivo,
kovače za birmance itd.,
kabačo razprodaja po starih cenah.

11 52 7

Zaloga vsakovrstne moke.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporočila pred. duhovščini in slavnemu občinstvu
svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsako-
vrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo naprob-
nih vencev, za mizaške potrebe, voščene sveče itd.,
vse po zmeri ceni. — Naročila za deželo izvršuje
točno in solidno. Priporočila slav. občinstvu tudi svojo
tiskarno črk na perilo. (P. cl.)

Najlepše darilo!

Prešeren — Poezije,

s sliko slavnega slovenskega
pesnika. Dezenje je elegantno
v usnji z zlato obrezo. — Cena
samo gl. 1.— s poštnino
gl. 1.05.

Jenko Simon, — Pesmi,

1. zvezek, s pesnikovo sliko in
9 drugih krasno risanih slik;
vezanje je elegantno v usnji in
s zlato obrezo. — Cena samo
gl. 1.— s poštnino gl. 1.05.

Drugi zvezek, ki bo obsegal do sedaj še ne
izdane pesmi, izide v jeseni.

OTO FISCHER,

knjigotržnica v Ljubljani

Kongresni trg.

S. 7 11 — 3
P. 55 (CL)

Na zahtevanje
pošiljam zastoj
in franko velike
ilustrovane ce-
nike ur, verižic,
zlatenine, delove
ur in orodja za
izdelovanje ur.

F. Pamm, Krakau, Stedom N. 15.
Ustanovljeno l. 1852. 77 12-2

Ivan Schindler

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

razpošilja gratis in franko kataloge v slo-
vensko-hrvatskem jeziku z več kakor 300
slikami o vseh vrstah aparatov za stroje,
potrebni predmetih za kmetijsko, vinar-
stvo, za obrtne in gospodarske namene.

Cene nižje kakor drugod.

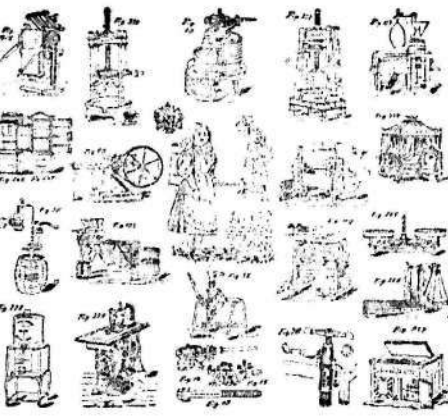
Za realno postrežbo se garantira.

Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER

e. kr. privileg. lastnik.

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

Komisijске zaloge

Mauthnerjevih

63 2-7 slovečih
semen za zelenjad in cvetlice

v zaprtih, oblastveno čuvanih paketih
s sodno upisano

varstveno znamko „MEDVED“,

nahajajo se skoro pri vseh večjih
avstrijskih kupcih z mešanim blagom

V vsakem kraju poverjena je komisijška pro-
daja 80 vrst semen za zelenjad in cvetlice samo
jedni tvrdki. V krajih, kjer ni še takšnih zalog, se
sprejmejo prijave.

Sveža, pristna semena od tvrdke ED-
MUND MAUTNER (Budapest, Andrassy-
strasse 23) smatrati se imajo le one, kjer so
originalni paketi zaprti (1898) in kakor kaže, zra-
ven stoječa ilustracija previdjeni se sliko medveda
in imenom Mauthner. Svari se pred ponarejanjem.

Pserhofer's Apotheke „Zum goldenen Reichsapfel“

Wien, L., Singerstrasse Nr. 15.

J. Pserhoferjeve odvajajoče kroglice

je staroznana, lahko odvajajoče domače sredstvo. — Te kroglice so iste, ki so znane občinstvu
že več desetletij pod imenom J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice in se izdelu-
jejo pristne samo v lekarni „pri zlatem državnem jabolku“, Dunaj, I. Singerstrasse 15. —
Te kroglice stanejo: 1 š. z 15 kroglic 21 nč., jeden zavitek 6 š. 1 gl. 5 nč. — Ako
se denar naprej pošlje, ni treba plačati porto, in stane: 1 zavitek kroglic 1 gl. 25 nč., 2 za-
vitka 2 gl. 30 nč., 3 zavitki 3 gl. 35 nč., 4 zavitki 4 gl. 40 nč., 5 zavitkov 5 gl. 20 nč., 10 za-
vitkov 9 gl. 20 nč. (Manj kot jeden zavitek se ne pošilja). 27 6-4

Prosimo, da se izrečno zahteva J. Pserhoferjeve odvajajoče kroglice
in paziti je, da ima pokrov vsake škatlice isti podpis J. Pserhofer v rdečih pismenih, katerega
je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja, 1 posodica 40 nč.,
Trpotčev sok, 1 steklenica 50 kr.
Balzam za gožo, 1 steklenica 40 nč., poštnine prosto
Stollow Kola-preparat, izvrstno sredstvo za okrep-
ljanje želodca in žilcev, 1-li-
terni steklenica Kola-vina ali eliksira gl. 3, pol litra gl.
1.60, četrt litra 85 nč.
J. Pserhoferjeva grenka tinktura za želodec, (prej-
imena)
— Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge tu-
in tujezemski farmacevtske specija-
litete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene ter se na zahtevanje točno in ceno pre-
skrbljivo tudi predmeti, kojih ni v zalogi.
Razpošiljanja po pošti vrše se točno, a treba je denar naprej poslati; večja naročila
po poštnem porzetju.
Pri pošiljavi denarja po pošti nakazatel stano porto dosti manj kakor po porzetju.

Otvorjenje trgovine!

Podpisani naznanja slavnemu sloven-
skemu občinstvu v Gorici in z dežele, da je
otvoril pri Sv. Roku, na ulici proti št.
Petru, v lastni hiši št. 30

trgovino z jedilnim blagom

v kateri prodaja vsakovrstno jedilno blago po
pošteni trgovski ceni. Priporočaje se p. n.
občinstvu za obila naročila se beleži z vsem
spoštovanjem udani
S. 59 8-8 Vincene Podgornik.
P. 37 8-1 trgovec.

Nova kotlarska delavnica

v ulici Morelli št. 17. v Gorici.

Velika zaloga
kotlov vseh
vrst. Baker
kockast v plo-
ščah in kotli
za žganje fran-
coske sisteme.
Skropilnice proti peronospori, zagotovljene so-
lidoosti in točnosti. Sprejmljuje se vsakovrstna
v kotlarsko stroko spadajoča dela, kakor udi
nikljanje sabelj, dvokoles itd., in sicer vse
po takšnih cenah, da se ne boji tekmovanja.
Prosi se, zapomniti si ulico in številko hiše.
Za obila naročila se priporočila udani

Anton Tabaj,
kotlarski mojster.

76 26-5

Razpošiljanje blaga le zasebnikom!

Jeden odrezek	gl. 3.10 iz dobre	
3.10 m. dolg, za	4.80	pristne
dosten za jedno	7.50 iz fine	ovčne
moško obleko	8.70	
stane samo	10.50 iz najtlačje	volne
	12.40 iz angleške	
	13.95 iz Kang.	

Jeden odrezek za črno salonsko obleko gl. 10.
Blago za vrtno sukne od gl. 3.25 za meter
dolge; leden dražestnih barv, odrezki po gl. 6
in gl. 9.95; peruvienne in daskatje, blago za
državne uradnike in vseh železnic in za sodnijske
talunje, blago iz volne (Kangaroo) in chevots,
kakor tudi blago za uniforme in tne straže in
žendamerije, itd. itd. razpošilja v tovarniških
cenah kot redna in solidna poznata

Tovarniška zaloga Kiesel-Ambhof v Brnu (Brünn).

Uzori zastoj in franko. Pošiljate po uzoreh.
Pozor! P. n. občinstvo opozarja se posebno, da
se blago dohva mnogo ceneje, ako se direktno
naroči mesto pri prekupovalcih. Firma Kiesel-
Ambhof v Brnu (Brünn) razpošilja vse blago po
resničnih tovarniških cenah brez dodatka ra-
bata, kojega krojači dobivajo. 16-5

Jedino pristen BALZAM

(Tinktura balsamica)
Dobavlja se na drobno in na de-
belo samo oblastveno koncesijo-
nirana in trgovinskodolno proto-
kolirana
tovarna balzama
lekarnarja

A. Thierry-ja
v Pregradi pri Rogatcu.
Pristen samo s to trg. sodno
registrovano zeleno varstveno
znamko.

Celotna priprava mojega balzama stoji pod zakonitim
varstvom vzorcev.

Najstarejše, najpreizkušenejše, najrenejše in najreel-
nejše ljudsko domače zdravilo za prisne in pljučne
boli, kašelj, izmerke, krč v želodcu, matkanje slasti,
suh utus, slabo dišečo sapo, kolanje, zganje, vetrove,
zaprtost telesa itd., za notranjo in vnanjo porabo
proti zoboboli, gnilju v ustih, ozeblini, opeklinami itd.
Kjer ni nobene zaloge, naroči se naravnost z naslovom:
Tovarna balzama lekarnarja A. Thierry v Pregradi
pri Rogatcu.

Cena franko za vsako poštno postajo Avstro-Ogorske
je z abojem vsed:

12 malih ali 6 drobnih steklenic 4 krone,
60 13 kron.
V Bosno in Hercegovino 20 novč. več.
Ponarejalce in posnemalce, kakor tudi prodajalce takih
falsifikatov bodem na podlagi zakona za varstvo znank
strogo preganjati sodnim putem.

Schutzengel-Apotheke Jedino pristno Gentifolijsko mazilo

(balzansko mazilo iz raze centifolia).
Nakrepkeje vlažno mazilo se-
danosti. Velike antiseptične
vrednosti. Posebno vnetji na-
sprotneza učka. Pri vseh se-
tako starih vnujnih bolih, sko-
dah in ranah gotov vspeh, —
vsaj najmanj zboljšanje in olaj-
sanje bolečin proizvodnje.

Manj nego dve škatlici se ne
razpošiljati; razpošilja se jedino le proti poprejšnjemu
nakazu ali proti povzetju zneska. Cena s poštnino,
voznim listom in zavojem itd. za 2 lončka 3 k. 40 vin
Svarim pred nakupovanjem neučinkujočih ponar-
rejanj in prosim na anko na to paziti, da je na vsa-
kem lončku vžagana zgornja varstvena znamka in
firma „Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in
Pregrada“. Vsak lonček mora biti zavij v navodilo
za uporabo, katero ima to varstveno znamko. — Pon-
narejalce in posnemalce mojega jedino pristnega gen-
tifolijskega mazila bodem na podlagi zakona za var-
stvo znank strogo preganjati; isto tako prodajalce
falsifikatov. Kjer ni nobene zaloge, naroči se narav-
nost z naslovom:
Lekarna ange'ja varuha in tovarna balzama
A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.
Razpošilja se brezizjemno in proti poprejšnjemu na-
kazu ali proti povzetju zneska.